

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/116/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116896290
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1116896290.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zložený z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci proti obžalovanému J. I., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9Tk/1/2016 zo dňa 30.08.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.01.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného J. I., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave a prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave sa
z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9Tk/1/2016 zo dňa 30.08.2016 bol obžalovaný J. I. v bode 1/ rozsudku uznaný za vinného pre obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 30.05.2013 v čase asi o 13.30 hod. v Smoleniciach na ulici SNP č. 81 vstúpili obv. J. I. maskovaný silikónovou maskou s karikatúrnou podobizňou pravdepodobne osoby D. T. a ozbrojený samopalom nezisteného typu, spolu s D. X., ktorý je stíhaný v inom trestnom konaní, maskovaným silikónovou maskou s karikatúrnou podobizňou osoby L. Q. a tretím doposiaľ nestotožneným páchatelom maskovaným silikónovou maskou pravdepodobne osoby K. De Z., obaja ozbrojení samopalmi vz. 58, do vnútorných priestorov pobočky poškodenej spol. VÚB, a.s., kde pod hrozbu použitia prinesených strelných zbraní žiadali od pracovníkov pobočky vydať finančnú hotovosť, pričom obv. I. po vstupe do pobočky zakričal na prítomné osoby v pobočke: „Prepad! Na zem! Lahnite si na zem!“, čím prinútil prítomných, aby si ľahli na zem, následne pristúpil k zamestnancovi pošk. S. K., ktorého stiahol na zem za kravatu a následne mu prikázal otvoriť zásuvky na časovej pokladni, z ktorých po otvorení vybral presne nezistený počet bankoviek v rôznych nominálnych hodnotách, medzičasom D. X. pristúpil k zamestnankyni pošk. E. Y. a prinútil ju otvoriť priehradky na časovej pokladni, z ktorých postupne vybral presne nezistený počet bankoviek v rôznych nominálnych hodnotách, následne obv. I. prinútil riaditeľku pobočky pošk. S.. R. E., aby sa presunula do trezorovej miestnosti a aby mu otvorila trezor, po jeho otvorení obv. I. vybral z tohto finančnú hotovosť v presne nezistenej sume, ktorú uložil do prineseného presne nestotožneného bieleho plátenného vreca a následne odišiel spolu s pošk. S.. E. z trezorovej miestnosti do priestoru pobočky a pri prechode kuchynkou, cez ktorú prechádzali, zobral zo stola peňaženku pošk. Y. spolu s jej obsahom v celkovej hodnote 167,60 Eur, obv. I., po návrate do priestoru pre klientov v pobočke, prikázal D. X. zhromaždiť zvyšnú hotovosť z pokladne pošk. K., po čom D. X. na pokyn obv. I. vytrhol násilím zásuvku z časovej pokladne pošk. K. a zhromaždil zvyšnú hotovosť do bližšie nestotožnenej prinesenej tašky zelenej farby, medzičasom do priestorov pobočky s vysielaczkou v ruke vošiel doposiaľ nestotožnený tretí páchatel a zakričal slová v zmysle, aby končili, že policajti majú

signál a sú už na ceste, po čom všetci traja páchatelia ušli z pobočky VÚB, a.s. v Smoleniciach a nastúpili do osobného motorového vozidla zn. JEEP GRAND CHEROCKEE LAREDO, VIN: S čiernej farby, ktoré za tým účelom zadovážili D. X. spolu s obv. I. v mesiaci december 2012 v obci Turzovka, okr. Čadca, od osoby R. Q. po nasadnutí do vozidla v Smoleniciach sa týmto presunuli cez obec Lošonec do oblasti nazývanej Sklená Huta, vo vzdialenosti 4 km od obce Doľany, kde vozidlo zanechali v lesnom poraste v ťažko dostupnom teréne s interiérom pokrytým spadnutým suchým lístím a poliatym automobilovým benzínom a roztokom skladajúcim sa zo zmesi uhľovodíkov C3-C4 a terpénických frakcií (čistič na grill), vozidlo bolo nájdené dňa 20.07.2013,

uvedeným konaním spôsobili poškodenej spol. VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom: Mlynské Nivy 1, Bratislava škodu v sume 86 352,13 Eur, pričom k zraneniu osôb nedošlo.

Pri uznaní viny pre obzvlášť závažný zločin mu bol podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j/, § 37 písm. f/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol ďalej uložený ochranný dohľad po dobu jedného roku. Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody voči poškodenej spoločnosti VÚB, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 v sume 25 000,-Eur. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená spoločnosť VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 bola so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

V bode 2/ rozsudku bol obžalovaný J. I. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený spod bodu 1./ a 3./ obžaloby Krajského prokurátora Bratislava sp. zn. 1Kv 36/13/1100-313, pre skutky, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1/dňa 02.11.2012 v čase asi o 16.50 hod. v Modre na Štúrovej ulici č. 68 vstúpili obv. J. I. maskovaný silikónovou maskou pravdepodobne s karikatúrnou podobizňou osoby D. T., spolu s D. X., ktorý je stíhaný v inom trestnom konaní, maskovaný silikónovou maskou s karikatúrnou podobizňou osoby L. Q. a tretím doposiaľ nestotožneným páchatelom maskovaným silikónovou maskou pravdepodobne s karikatúrnou podobizňou osoby K. De Z., ozbrojení samopalmi vz. 58, do vnútorných priestorov pobočky poškodenej spol. VÚB, a.s., kde pod hrozbou použitia prinesených strelných zbraní žiadali od pracovníkov pobočky vydať finančnú hotovosť, pričom obv. J. I. ihneď po vstupe pristúpil k pošk. L. Q. - J., ktorej pracovisko sa nachádzalo v blízkosti vstupných dverí a so samopalom v rukách ju prinútil, aby otvorila časovú pokladňu, po čom jej prikázal, aby si kľakla na miesto vedľa stola, ktoré jej ukázal vystretou rukou a natiahnutým ukazovák, pričom opakovane naliehal na pošk. Q. - J., aby mu povedala, či spustila alarm a vyhrážal sa, ak je alarm spustený a prídu policajti, tak bude strelba, na čo po súhlasnom prejave menovanej ohľadne spustenia alarmu, začal povzbudzovať D. X. slovami: „Čas! Čas! Čas! ...“, následne pristúpil k pokladni pošk. Q. - J. aj D. X., ktorý sa predtým snažil železným páčidlom, prineseným do pobočky obv. I., vypáčiť uzamknutú časovú pokladňu pošk. Y. P., čo sa mu však nepodarilo, tak začal vyberať finančné prostriedky z otvorenej pokladne pošk. Q. - J. a ukladať ich do bližšie nezistenej prinesenej tašky, pričom po uložení celého obsahu z časovej pokladne do tašky odišiel D. X. do zadnej časti pobočky, kde sa v tom čase nachádzal tretí doposiaľ nestotožnený páchateľ spolu s pošk. Y. P. a pošk. S.. D. E., ktoré so samopalom v ruke a pod hrozbou jeho použitia, prinútil otvoriť trezor, ktorý otvorila pošk. P., po čom z neho doposiaľ nestotožnený tretí páchateľ vybral finančnú hotovosť a uložil ju do prineseného jutového vreca, následne po výzve D. X. v znení: „R., rýchlo lebo je spustený poplach!“, opustil doposiaľ nestotožnený tretí páchateľ trezorovú miestnosť a následne všetci traja páchatelia postupne vybehli z pobočky poškodenej spol. VÚB, a.s., v Modre a nastúpili do osobného motorového vozidla zn. BMW radu 3, čiernej farby, VIN: M EČV: BA-XXX TG, ktoré si za týmto účelom, spolu s odcudzenými tabuľkami s evidenčnými číslami, doposiaľ nezisteným spôsobom zadovážili, s predmetným vozidlom sa presunuli do lesného porastu na lesnú cestu medzi Modrou a Zochovou chatou, kde vozidlo zanechali v ťažko prístupnom teréne s interiérom pokrytým spadnutým lístím a poliatym riedidlom typu S 6006, vozidlo bolo nájdené dňa 04.11.2012,

uvedeným konaním spôsobili poškodenej spol. VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom: Mlynské Nivy 1, Bratislava škodu v sume 103 964,01 Eur z čoho škoda na poškodenej pokladni predstavuje sumu 589,01 Eur, k zraneniu prítomných osôb nedošlo,

2/ dňa 21.11.2013 v čase asi o 16.50 hod. v Senci na Námestí 1. mája č. 25 vstúpili obv. J. I. maskovaný silikónovou maskou s karikatúrnou podobizňou pravdepodobne osoby D. T. a tretí doposiaľ nestotožnený páchatel maskovaný silikónovou maskou s karikatúrnou podobizňou pravdepodobne osoby K. De Z., obaja ozbrojení samopalmi vz. 58, spolu s D. X., ktorý je stíhaný v inom trestnom konaní, maskovaným silikónovou maskou s karikatúrnou podobizňou osoby L. Q., ozbrojený profítankovou zbraňou zelenej farby nezisteného typu, do vnútorných priestorov pobočky poškodenej spol. VÚB, a.s., kde pod hrozbu použitia prinesených strelných zbraní žiadali od pracovníkov pobočky vydať finančnú hotovosť, pričom D. X. ihneď po vstupe zakričal: „Toto je lúpežné prepadnutie! L'ahnite si na zem!“, následne doposiaľ nestotožnený tretí páchatel zisťoval medzi prítomnými, kto je vedúci pobočky, medzičasom obv. I. najskôr prikázal zamestnankyni pošk. L. V. pod hrozbou použitia zbrane otvoriť časovú pokladňu, z ktorej následne D. X. po jej otvorení vybral finančnú hotovosť v presne nezistenej výške, po čom obv. I. pristúpil k pracovisku zamestnankyne pošk. K. B. s tým, že sa od nej hrozbou zbraňou a zvýšeným hlasom dožadoval informácie, či spustila alarm, na čo uviedla, že nie a zo strachu otvorila časovú pokladňu na svojom pracovisku, ku ktorej následne pristúpil D. X., ktorý z tejto vybral finančnú hotovosť v presne neurčenej výške, následne doposiaľ nestotožnený tretí páchatel vyzval pošk. B., aby s ním išla do zadnej časti pobočky tzv. zázemia, smerom k trezorovej miestnosti, v ktorom sa schovávali zamestnanci banky pošk. E. Q. a pošk. R. T., pričom tento po zistení, že pošk. B. nemá kľúče od trezorovej miestnosti, jej prikázal uvedené kľúče zadovážiť od pošk. V. a po otvorení trezorovej miestnosti a následne aj prvého trezoru, vybral z tohto finančnú hotovosť v presne nezistenej výške, ktorú uložil do prineseného čierneho látkového vaku, na čo žiadal otvoriť aj druhý trezor, ktorý sa tam nachádzal, avšak po zistení, že kľúče od tohto druhého trezoru má pošk. Q., začal nahlas kričať: „E.! Kde je E. do piče?“, po čom vošiel do trezorovej miestnosti pošk. Q., ktorý trezor odomkol a doposiaľ nestotožnený tretí páchatel z neho vybral finančnú hotovosť v presne nezistenej výške, následne prikázal pošk. Q., pošk. T. a pošk. B., aby opustili trezorovú miestnosť a presunul sa do haly pobočky, kde vyzval pošk. T., aby im otvorila zadný východ z pobočky odkiaľ všetci traja vyšli na zásobovaciu rampu, z ktorej zoskočili a nastúpili do motorového vozidla zn. SUBARU IMPREZA GC6E, červeno-čiernej farby, EČV: XBXXXXX, VIN: J ktoré za týmto účelom zadovážili D. X. spolu s obv. I. dňa 03.07.2013 v meste Senica, po nasadnutí do vozidla v Senci sa týmto odviezli do Šenkvického hája, časti nazývanej „Bórová dolina“, GPS súradnice 48°16'59" N a 17°20'4" E, kde vozidlo zanechali v lesnom poraste - ťažko dostupnom teréne s interiérom pokrytým spadnutým suchým listím a poliatym dezinfekčným prostriedkom na báze chlórnanusodného a automobilovým benzínom, vozidlo bolo nájdené dňa 23.11.2013, uvedeným konaním spôsobili poškodenej VÚB, a.s. IČO: 31 320 155 so sídlom: Mlynské Nivy 1, Bratislava škodu v sume 292.582,81- €, pričom k zraneniu osôb nedošlo,

právne kvalifikované ako pokračovací obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., pretože nebolo preukázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Súčasne podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú spoločnosť VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú spoločnosť Generali poisťovňa, a.s. so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 35 709 332, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Okresný súd svoj rozsudok odôvodnil tým, že v predmetnej trestnej veci na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkov, čítaním svedeckých výpovedí, výsluchom znalcov, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, na základe čoho zistil skutkový stav veci a senát okresného súdu dospel k záverom, že z výpovedí svedkov, ktorí boli priamo účastní troch lúpežných prepadnutí je zrejmé, že páchatelia lúpeží boli vždy traja, pričom mali maskované tváre latexovými maskami s podobizňami D. T., K. E. a L. Q., pričom lúpeže sa vždy dopustili so strelnými zbraňami. Ich postup bol vždy koordinovaný s presne zadanými úlohami počas lúpeže. Na každú lúpež bol jednorázovo použitý automobil, ktorý bol vždy následne zanechaný v neprístupnom teréne v lesnom poraste, poliaty chemikáliami a nahádzaný listím. Súd mal rovnako za preukázané, že obžalovaný používal telefónne číslo XXXX XXX XXX, registrované na osobu Y. L. a to bez jeho vedomia, keďže výsluchom tejto osoby sa preukázalo, že nikdy nevlastnila mobilný telefón, ani neregistrovala SIM kartu a občiansky preukaz, na ktorý bolo toto telefónne číslo registrované, bol stratený a jeho strata nahlásená pred aktiváciou týchto SIM kariet. Uvedená skutočnosť je smerom k obžalovanému nevyvrátiteľne preukázaná výpoveďou svedkyne K. L., ktorá bola milenkou obžalovaného a ktorá jednoznačne potvrdila, že ju obžalovaný

z uvedeného telefónneho čísla kontaktoval. Túto skutočnosť zároveň potvrdil aj samotný obžalovaný, ktorý pri svojom výsluchu uviedol, že predmetný telefón použil na kúpu automobilu BMW 335i. Na základe uvedeného súd považoval za jednoznačne vyvrátené tvrdenia obžalovaného, že predmetné číslo nepoužíval, nakoľko obžalovaný prostredníctvom tohto telefónneho čísla pravidelne komunikoval s D. X., ktorý používal telefónne číslo XXXX XXX XXX, čo je preukázané výpisom z hovorov z telekomunikačnej prevádzky, kedy telefónne stanice XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX medzi sebou pravidelne komunikovali.

Na podklade vykonaného dokazovania senát okresného súdu mal za jednoznačne preukázané, že skutok v bode 2) obžaloby spáchal obžalovaný a to spôsobom, ako je uvedené vo výrokovej odsudzujúcej časti rozsudku, pričom poukázal na skutočnosť, že pri domovej prehliadke u obžalovaného bolo zaistené GPS Garmin Dakota 20, ktoré malo vo svojej pamäti okrem iného aj trasu zo dňa 30. 05. 2013, teda v deň lúpeže v Smoleniciach. Uvedená trasa sa nachádzala iba pár metrov od miesta, kde bolo nájdené vozidlo použité pri tejto lúpeži. Súd v tomto kontexte poukázal na čas vytvorenia trasy v tento deň, ktorý bol 14:11:53 hod., teda cca 35 minút od ukončenia lúpežného prepadnutia banky v Smoleniciach. Vyšetrovacím pokusom bolo následne zistené, že čas potrebný na presun z miesta pred hlavným vchodom do pobočky banky VÚB v Smoleniciach, vzhľadom na počítačový bod trasy vytvorenej dňa 30. 05. 2013 bol približne 35 - 40 minút. Z uvedeného mal preto za zrejmé, že osoba, ktorá predmetné GPS zariadenie používala sa nachádzala dňa 30. 05. 2013 o 14:11:53 hod. v bezprostrednej blízkosti miesta, kde bol nájdený automobil, ktorý bol preukázateľne použitý pri lúpeži banky v Smoleniciach. Súd v tomto kontexte neuveril obžalovanému, že predmetnú GPS mal požičanú od D. X., pretože túto skutočnosť sa ničím nepodarilo preukázať. Zároveň súd poukázal na skutočnosť, že samotný obžalovaný tvrdil, že vie túto skutočnosť preukázať výpoveďami svedkov, ale ich vypočutie na hlavnom pojednávaní už nenavrhol. Preto podľa súdu predmetné GPS preukázateľne používal obžalovaný a jeho rodina a používanie treťou osobou sa na súde nepodarilo žiadnym spôsobom preukázať a obranu obžalovaného považoval za nedôveryhodnú.

K vozidlu, ktorým bola lúpež vykonaná, podľa okresného súdu bolo preukázané z výpisu z hovorov z telekomunikačnej prevádzky, že z telefónneho čísla XXXX XXX XXX bola dňa 16. 12. 2012, v čase od 16:14:18 - 16:25:15 aktívna na BTS vykrývači v obci Turzovka a komunikovala s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, patriacemu R. Q., ktorý predával automobil JEEP GRAND CHEROKEE LAREDO. SIM kartu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX registrovala v spoločnosti EPICENTRUM, s.r.o. D. I. - manželka obžalovaného na meno Q. Q.. Svedok Q. si síce nevedel spomenúť na dátum, kedy automobil JEEP predával, avšak jednoznačne uviedol, že bol z tohto čísla kontaktovaný iba jedenkrát. Súd v tomto kontexte poukázal na BTS vykrývač prevádzky SIM karty XXXX XXX XXX, ktorý bol zaznamenaný v obci Turzovka, teda v mieste, kde má svedok Q. trvalý pobyt a kde predmetný automobil JEEP aj predával. Svedok Q. v rámci vykonanej rekonštrukcie, ako jedného z možných kupujúcich opoznal aj D. X.. Z uvedeného mal preto súd za zrejmé, že obžalovaný, prostredníctvom svojej manželky, zabezpečil X. SIM kartu registrovanú na tretiu osobu, pomocou ktorej jednorázovým použitím došlo k zakúpeniu vozidla JEEP GRAND CHEROKEE LAREDO, ktoré bolo použité pri lúpeži pobočky banky VÚB v Smoleniciach. O tejto skutočnosti svedčí aj fakt, že v rámci domovej prehliadky u obžalovaného bola zaistená SIM karta spoločnosti O2 Slovakia v neporušenom obale XXXX XXX XXX, ktorá bola podľa správy O2 Slovakia založená D. I., manželkou obžalovaného a v tomto kontexte uviedol, že SIM karty k telefónnemu číslu XXXX XXX XXX (karty pomocou, ktorej bolo zakúpené osobné motorové vozidlo JEEP GRAND CHEROKEE LAREDO) a XXXX XXX XXX (nájdená pri domovej prehliadke u obžalovaného), boli zakúpené v spoločnosti EPICENTRUM, s.r.o., kde D. I. pracovala.

Kľúčovým dôkazom, ktorý jednoznačne preukazuje vinu obžalovaného zo spáchania lúpeže v pobočky banky VÚB v Smoleniciach, je zaistená pachová stopa - stopa č. 4 pri ohliadke miesta činu. Ohliadka miesta činu sa vykonala v čase 30. 05. 2013 od 15:25 do 16:15 hod., teda vykonaná menej, ako 2 hodiny po ukončení lúpeže, ktorá pachová stopa sa nachádzala v trezorovej miestnosti, v mieste, bezprostredne pred trezorom pobočky banky VÚB v Smoleniciach. Miesto odobratia pachovej stopy je zaznamenané aj fotograficky (č. I. 3763 spisu). Súd v prvom rade poukázal na skutočnosť, že pachová stopa bola zaistená v neverejnej časti banky, vo vzdialenosti menšej, ako 1 m od trezoru banky, ktorý sa nachádza v trezorovej miestnosti, pričom bola odoberaná aj rozhádzaných bankoviek, ktoré páchatel nechal na mieste. Súd uvedomujúc si skutočnosť, že pachová stopa je považovaná v rámci trestného konania za nepriamy dôkaz, ktorý primárne osvedčuje skutočnosť, že sa určitá osoba nachádzala na určitom mieste v určitom čase, na strane druhej však uviedol, že každý dôkaz musí vyhodnocovať individuálne

a následne aj vo vzájomnej súvislosti s inými zabezpečenými dôkazmi. Individuálnym vyhodnotením zabezpečenej pachovej stopy v trezorovej miestnosti, na mieste bezprostredne pred trezorom, potom konštatoval, že obžalovaný nemohol a nemal legálny prístup do neverejnej časti pobočky banky a teda bez najmenších pochybností preukazuje a potvrdzuje, že v čase lúpeže sa obžalovaný J. I. nielenže nachádzal v pobočke banky v Smoleniciach, ale bol aj páchatelom, ktorý v trezore nakladal ulúpené peniaze do pripravenej tašky. Z tohto pohľadu, vzhľadom na miesto nálezu pachovej stopy, v danom individuálnom prípade, sa výrazným spôsobom mení aj charakter uvedeného nepriameho dôkazu na dôkaz v zásade priamy, pretože s ohľadom na miesto zabezpečenia tejto pachovej stopy neexistuje akékoľvek rozumné vysvetlenie, ako by sa na danom mieste mohla pachová stopa nachádzať. Súd zároveň poukázal aj na skutočnosť, že pachová stopa bola pri pachovom porovnávaní označená dvomi služobnými psami, nezávisle od seba, pričom ani pri jednej časti pachovej identifikácie, nedošlo k rozdielnemu výsledku a teda tento výsledok bol absolútne vierohodný.

Pokiaľ obhajoba, v rámci svojich prednesov, spochybňovala pachové porovnávanie, najmä s ohľadom na časový rozostup od zaistenia pachovej stopy na mieste činu a dátum realizácie pachového porovnávania a poukazovala na výpoveď doc. T., ktorý ako odorológ uviedol, že pachová stopa je použiteľná po dobu spravidla jedného roku, súd konštatoval, že od uvedenej výpovede už uplynulo viac ako 8 rokov a je zrejmé, že ako každá kriminalistická disciplína, tak aj metóda pachových konzerv sa vyvíja. V tomto smere súd uviedol, že pachové konzervy sú uchovávané po dobu piatich rokov, čo potvrdil aj svedok Z. na hlavnom pojednávaní, teda pachové porovnávanie bolo v tomto prípade vykonané v čase, kedy sú ešte konzervy spôsobilé na pachové porovnanie. Že sa predmetná metóda evidentne vyvíja, svedčí aj skutočnosť, že aj v Českej republike, o ktorej právnej úprave a pachovom porovnávaní vypovedal doc. T., sa pachové konzervy už porovnávajú po dobu 3 rokov.

Pokiaľ obžalovaný namietal aj nezákonné vykonanie tohto dôkazu, v rozpore s trestným poriadkom z dôvodu, že o predmetnom úkone nebol vopred oboznámený, nezúčastnil sa ho a rovnako pri tomto úkone nebol prítomný ani znalec s príslušného odboru (odorológia), ktorý by osvedčil priebeh pachového porovnávania a že nebol z tohto úkonu vyhotovený vizuálny záznam, ktorý by osvedčil samotný priebeh pachového porovnávania a jeho výsledok s poukazom aj na nález Ústavného soudu ČR sp. zn. IV. US 1098/15 z apríla 2016, akým spôsobom má byť pachové porovnávanie vykonané, súd uviedol, že predmetný nález Ústavného soudu ČR sp. zn. IV. US 1098/15 z apríla 2016 reflektuje na právnu úpravu Českej republiky a teda tento nález vykladá spôsob pachového porovnávania na základe právneho predpisu iného štátu. Pre senát okresného súdu bolo z predmetného nálezu relevantné, že osvedčil metódu pachových konzerv (pachovej identifikácie), ako spoľahlivý spôsob identifikácie prítomnosti určitej osoby na určitom mieste a z pohľadu prejednávaneho trestného konania bol súd povinný riadiť sa normami slovenského právneho poriadku. Súd zároveň poukázal, že všetky právne predpisy z hľadiska zabezpečenia pachových stôp, ich uskladnenia a následného porovnania boli naplnené a nemal dôvod pochybovať ich relevantnosť. Uvedenú skutočnosť mal súd za preukázanú aj znaleckým posudkom, ktorý osvedčil, že zabezpečenie stôp, ako aj ich následné porovnanie prebehlo plne v súlade s Nariadením prezidenta PZ č. 10/1998 o metóde pachových konzerv v znení neskorších predpisov. K namietanej neúčasti obhajcu na konkrétnom úkone súd poznamenal, že pachové porovnávanie musí byť vykonané bez rušivého vplyvu tretích osôb, že ani pri porovnávaní vzoriek DNA, či pri porovnaní odtlačkov prstov, prípadne súdnej pitve nie je prítomný obhajca, čo nijakým spôsobom neznižuje relevanciu predmetných dôkazov a zistení pri týchto úkonoch. Súd zabezpečil namietanú kontradiktórnosť na hlavnom pojednávaní, kedy obžalovaný a jeho obhajca mohli svedka, vykonávajúceho pachovú komparáciu, vypočuť, klásť mu otázky, pričom tento svedok bol pod prísahou a poučený o následkoch krivej výpovede. Súd tiež upriamil pozornosť na skutočnosť, že z predmetného pachového porovnávania existujú zápisnice Ministerstva vnútra SR - Odbor kynológie a hypológie Prezídia PZ - oddelenie metódy pachovej identifikácie Banská Bystrica, ktoré osvedčujú každý individuálny priebeh pachového porovnávania. Totožné konštatovanie je možné vykonať aj o výsluchu znalca, ktorý bol poučený o následkoch nepravdivého znaleckého posudku pred jeho výsluchom a opätovne bol vypočutý kontradiktórnym spôsobom, pričom jednoznačne osvedčil správnosť postupu pri zaistení pachových stôp, ako aj osvedčil dodržanie právnych predpisov pri samotnom pachovom porovnávaní. Za týchto okolností vyhodnotil súd obhajobné námietky za nedôvodné, nemajúce oporu vo vykonanom pachovom porovnávaní, ako aj v právnej úprave, ktorá reglementuje metódu pachových konzerv pre potreby trestného konania na Slovensku.

Vzhľadom na tieto okolnosti súd vyhodnotil všetky dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní individuálne, ako aj vo vzájomnej súvislosti a má jednoznačne preukázané, že reťazou nepriamych dôkazov v spojení s pachovou stopou nachádzajúcou sa na mieste lúpeže nachádzajúcou sa v neverejnej časti pobočky banky, že vina obžalovaného v skutku pod bodom 2. obžaloby bola jednoznačne preukázaná, že pri domovej prehliadke bolo zaistené GPS, ktoré bolo preukázateľne použité po lúpeži v Smoleniciach v bezprostrednom okolí automobilu, ktorým bola lúpež spáchaná, že sa obžalovaný podieľal na zabezpečení vozidla použitého na predmetnú lúpež a v neposlednom rade pachová stopa preukazujúca, že s v čase lúpeže sa obžalovaný nachádzal priamo pred trezorom, z ktorého bola odcudzená finančná hotovosť a že miesto nálezu tejto stopy vylučuje akékoľvek náhodilé zanechanie pachovej stopy na predmetnom mieste a má za to, že v pri individuálnom posúdení tohto dôkazu je jednoznačne preukázané, že osobou v trezorovej miestnosti, ktorá vyberala hotovosť z trezoru a ukladala do tašky, bol obžalovaný J. I..

K oslobodzujúcej časti rozsudku prvostupňový súd svoj výrok odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním ku skutkom v bodoch 1) a 3), nebolo jednoznačne a bez najmenších pochybností preukázané, že skutky tak, ako sa stali, spáchal obžalovaný J. I., uvedomujúc si, že skutky boli spáchané rovnakým "modus operandi", čo však bez ďalšieho nemôže znamenať, že skutky na rôznych miestach, spáchali rovnakým spôsobom vždy tie isté osoby a teda preukázanie viny v jednom parciálnom skutku, nemôže znamenať, bez ďalšieho, vinu pre všetkých skutkoch, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu. Zdôraznil, že k individuálnemu skutku je potrebné pristúpiť vždy samostatnými dôkazmi, ktoré by vylúčili najmenšie pochybnosti o prípadnej nevine obžalovaného. Pri skutkoch, ktoré boli kladené obžalovanému za vinu bolo zrejmé, že skupina osôb, ktorá vykonávala lúpežné prepadnutia pozostávala z minimálne troch osôb, ale vzhľadom na závery znalca v odbore antropológia (ktorý jednoznačne uviedol, že muž č. 3 v Senci, je s určitosťou iná osoba, ako muž č. 3 v Modre) a je viac, ako pravdepodobné, že počet páchatel'ov lúpežných prepadnutí je vyšší, ako doteraz ustálený počet troch osôb.

Z hľadiska skutku pod bodom 1) obžaloby poukázal na produkované dôkazy a to mobilnú komunikáciu páchatel'ov prebiehajúca pomocou mobilných telefónov, ktoré boli registrované buď priamo manželkou obž. I., alebo na osoby, ktoré mali preukázateľne stratené - odcudzené občianske preukazy. Jedným z takýchto telefónnych čísiel bolo aj číslo XXXX/XXXXXX, ktoré preukázateľne používal J. I.. Uvedené telefónne číslo bolo registrované na osobu Y. L. a to bez jeho vedomia. Dôkazom, ktorý spája obž. I. s lúpežou banky v Modre bolo práve prepojenie účastníckej stanice, ktorú používal registrovanú na osobu Y. L., pričom bolo preukázané, že obžalovaný I. komunikoval prostredníctvom tohto mobilného telefónu s obžalovaným X., t.č. registrované na osobu J. J.. Telefónne číslo XXXX XXX XXX registrované na J. J., bez jeho vedomia, bolo preukázateľne použité na nákup latexových masiek, ktoré boli totožné, ako masky použité aj pri lúpeži banky v Modre. Ďalšie číslo evidované na osobu J. J. používal preukázateľne D. X. na komunikáciu, okrem iného aj s J. I.. Na základe uvedeného bolo nepochybné, že páchatelia cielene používali telefónne karty registrované na cudzie osoby pri vzájomnej komunikácii, pri zabezpečovaní krycích masiek, vozidiel potrebných na lúpež, pričom inak používali iné telefónne čísla. Skutočnosť, že obžalovaný spolu s D. X. nakupovali masky, však v tomto prípade skôr znamená, že sa chystali na ďalšie lúpeže, pretože nákup masiek, ktorý je zadokumentovaný v tomto trestnom konaní, prebehol po lúpeži pobočky banky v Modre, čo nasvedčuje o príprave na ďalšie skutky.

Druhým a podstatným dôkazom svedčiacim v neprospech obž. I., je výsledok pachového porovnania zaistených pachových stôp na mieste lúpeže. V tejto súvislosti súd poukázal na skutočnosť, že bola vykázaná pachová zhoda medzi pachovou stopou č. 1 (okraj stola, o ktorý sa opieral páchatel' a PPS č. 1, ktorá patrila J. I.. Predmetný, aj keď nepriamy dôkaz vytvára podozrenie, že sa obžalovaný v pobočke banky v Modre nie len, že nachádzal, ale že bol pravdepodobne práve tým páchatel'om, ktorý sa opieral o stôl v pobočke banky pri lúpeži, ako je zrejmé aj z prehraného videozáznamu. Napriek týmto dôkazom, aj z hľadiska relevancie pachovej stopy, súd síce považoval za vysoko pravdepodobné, že aj na lúpeži v Modre sa obžalovaný podieľal, avšak súd si vedomia a ctí zásady trestného práva konštatoval, že sa prokuratúre nepodarilo, bez najmenších pochybností preukázať, účasť obžalovaného na tomto skutku tak, ako je uvedené v obžalobe. Pachová stopa na okraji stola, v pobočke banky, predstavuje v zásade jediný a aj to nepriamy dôkaz, že obžalovaný sa nachádzal vo verejnej časti banky. Predmetný nepriamy dôkaz potvrdzuje, že sa J. I. teda nachádzal v pobočke VÚB banky v Modre, čo však v prípade verejnej časti budovy je možné a nie vylúčené, že sa tam takáto stopa môže zanechať aj legálnym spôsobom. Vzhľadom na absenciu ďalších nepriamych dôkazov, osamotená pachová stopa nevyvrátila pochybnosti o možnej nevine obžalovaného. Používanie totožných mobilných telefónov, zaobstaranie

masiek po skutku, ako aj nájdená hotovosť v komíne rodinného domu, bez najmenších pochybností nemôžu preukázať vinu obžalovaného v spojitosti s touto pachovou stopou.

Z hľadiska skutku v bode 3/ obžaloby súd taktiež uviedol, že je vysoko pravdepodobné, že aj na tejto lúpeži sa podieľal obžalovaný J. I., o čom svedčí rad nepriamych dôkazov, ako spoločná trasa s D. X. pri kúpe motorového vozidla Subaru Impreza, ktoré bolo pri tejto lúpeži použité, mobilná komunikácia medzi páchatelmi pred a po lúpeži, ako aj použitie masiek, ako v predchádzajúcich prípadoch a samotného vozidla, ktoré spoločne s D. X. zaobstarali prostredníctvom SIM kariet registrovaných na tretie osoby. Súd však vyhodnocoval dôkazy individuálne a v kontexte bodu 3./ obžaloby a dospel k záveru, že neexistuje ani nepriamy dôkaz, ktorý by spájal obžalovaného s miestom spáchania lúpeže pobočky VÚB v Senci. Pokiaľ v predchádzajúcich bodoch obžaloby, boli na mieste identifikované aspoň pachové stopy, ktoré jednoznačne osvedčili prítomnosť obžalovaného v priestoroch predmetných pobočiek, pri pobočke v Senci takýto dôkaz chýba. Ostatné dôkazy, len nepriameho charakteru preukazujú, že obžalovaný sa podieľal na materiálnom zabezpečení vecí potrebných na vykonanie lúpeže, čo však samo o sebe nie sú dôkazy, ktoré by bez najmenších pochybností dokázali preukázať, že sa obžalovaný tejto lúpeže aj zúčastnil, ako jedna z osôb páchatel'ov vykonávajúcich lúpež.

Ku skutkom kladeným obžalovanému za vinu v bodoch 1.) a 3.) obžaloby, súd pri vyhodnení vyššie uvedených dôkazov jednoznačne konštatoval, že žiadny vierohodný dôkaz nepreukazuje skutočnosti uvedené v podanej v bodoch 1.) a 3.) obžaloby a to, že by skutok spáchal obžalovaný, vychádzajúc z platných zásad trestného konania, nakoľko tam, kde existujú rozpory, resp. nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o vine, musí vyhodnocovať v prospech obžalovaného, použijúc zásadu in „dubio pro reo“ a nie v jeho neprospech a že pre uznanie viny, v tak závažnej trestnej činnosti, akou sú žalované skutky, nemožno rozhodnutie zakladať na vágnych - nejednoznačných záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobností. V súvislosti s prejednávanou vecou poukázal aj na zásady dôkazného konania, že obžalovaný nie je povinný dokazovať svoju nevinu, ale vina mu musí byť dokázaná a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti, že v prípade existencie pochybností, musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť v prospech obžalovaného (in dubio pro reo) a že vina obžalovanému musí byť preukázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný J. I. priamo do zápisnice z hlavného pojednávania dňa 30.08.2016 (č.l. 5374) do výroku o vine a treste, pričom do oslobodzujúcej časti rozsudku sa vzdal riadneho opravného prostriedku. Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava podal odvolanie v zákonnej lehote, ktoré doručil prvostupňovému súdu dňa 31.08.2016 (č.l. 5378). Písomné dôvody odvolania doručil 11.10.2016 (č.l. 5410 - 5411) a obžalovaný J. I. prostredníctvom svojho obhajcu doručil dňa 22.09.2016 (č.l. 5379 - 5385), ku ktorým sa vyjadril prokurátor krajskej prokuratúry dňa 13.10.2016 (5413 - 5414).

V písomnom odôvodnení obžalovaný uviedol, že súd prvého stupňa hodnotil dôkazy v jeho neprospech, bez akéhokoľvek akceptovateľného a racionálneho základu. Podľa jeho názoru súd závažným spôsobom porušil ustanovenie § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. keď pri rozhodovaní o vine jednostranne zobral do úvahy len dôkazy vyznievajúce v jeho neprospech a vôbec neprihliadal na dôkazy, ktoré boli vykonané v jeho prospech, resp. s týmito sa vôbec nevysporiadal. Pokiaľ sa týka vykonaného dokazovania od začiatku trestného konania popiera svoju vinu. V žiadnom štádiu konania nebol produkovaný žiadny priamy dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo skutku, pre ktorý bol uznaný za vinného. Súd pri uznaní viny vychádzal iba z nepriamych dôkazov, na ktoré poukázal, pričom kľúčovým dôkazom bolo porovnanie pachových stôp. Telefónne číslo XXXX XXX XXX, ktoré malo kontaktovať dňa 16.12.2012 R. Q., ktorý predával vozidlo JEEP Grand Cherokee a toto mala registrovať jeho manželka na meno Q. Q., túto skutočnosť súd nemal preukázanú, nakoľko z výpovede svedkov L. a L. je zrejmé, akým spôsobom sa vykonávala aktivácia a registrácia kariet, čiže toto číslo mohol vydať ktokoľvek a užívateľom mohol byť ktokoľvek. Z výpovede majiteľa vozidla Q. je zrejmé, že tento ho neopoznal a ani nevie komu vozidlo predal. Toto vozidlo spomenul iba svedok Y. E., ktorý videl vozidlo v čase lúpeže, avšak nevidel odísť páchatel'ov a toto vozidlo sa našlo až dva mesiace po skutku. To, že u neho bola nájdená pri domovej prehliadke zabalená SIM karta XXXX XXX XXX, táto skutočnosť nesúvisí s trestnou činnosťou, svedčí len o tom, ako sa predávali a aktivovali karty spoločnosti O2 tak, ako to uviedli svedkovia. Preto závery súdu považuje za konštrukciu, ktorá nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Telefónne číslo XXXX XXX XXX bolo uvedené do prevádzky 28.05.2013 do 11.03.2014,

patrilo X.. Z tohto telefonoval iba dva krát, keď kupoval vozidlo BMW. Nebolo zakúpené a aktivované v predajni, kde pracovala jeho manželka a to, že toto číslo komunikovalo s telefónom, ktorý používal X. ešte neznamená, že ho používal on. Telefónne čísla XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX, ktoré sú spomínané, že boli zachytené v blízkosti telefónneho čísla XXXX XXX XXX, ktoré boli registrované 30.12.2012 v Trnave, ktorá komunikácia má svedčiť o údajnej kúpe vozidla Subaru a na uvádzané číslo sa mali kupovať aj masky, ktoré mali byť použité aj pri lúpeži, pričom ďalšie telefónne číslo XXXX XXX XXX, registrované 13.01.2011 a XXXX XXX XXX, registrované 25.07.2012, boli predané vo Vrútkach, opätovne na osobu J. a posledné číslo malo byť použité pri kúpe vozidla Suzuki Vitara v Českej republike. Z uvedeného vyplýva, že v týchto prípadoch vôbec nebola preukázaná jeho účasť na trestnej činnosti a tieto skutočnosti súd nezohľadnil pri rozhodovaní o jeho vine. Preto je paradox, že kombinácia o vzájomnej komunikácii a polohe vyššie uvedených čísel by mali dokazovať jeho účasť na trestnej činnosti, čo vyplýva len z analýzy vyšetrovateľa, ktoré súd ako dôkaz v konaní nepripustil, avšak rozsudku používa v jeho neprospech. Pričom obdobných lúpeží bolo vykonaných spolu 5 a obžalovaný bol len z troch a odsúdený za jeden skutok. Ani táto skutočnosť nebola vyhodnotená v jeho prospech. Nepopiera, že sa s X. poznal, komunikoval s ním a stretával sa, čo vyplýva aj z výpovede Y., ale z týchto skutočností nie je možné vyvodiť záver, že s ním páchal aj trestnú činnosť. Vníma to len ako konštrukciu, v nadväznosti na to, že jeho manželka pracuje v O2, pričom telefónne čísla na osobu L. a J. neboli registrované v tejto predajni. Číslo XXXX XXX XXX registrované na meno svedkyne Q. bolo registrované v predajni, kde pracovala jeho manželka a toto komunikovalo len jeden krát so svedkom Q.. Ďalší nepriamy dôkaz a to používanie GPS navigácie, súd neprijal jeho obhajobu, že patrila X. a túto mal len požičanú. Nakoľko na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný dôkaz, ktorý by jeho obhajobu v tomto smere vyvracal, nekonkretizoval svedkov, ktorí by jeho obranu potvrdili. Nie je jeho povinnosťou dokazovať, že nehovorí pravdu. GPS navigácia má uložených množstvo trás, kde sa nachádza jeho chata a kde bolo v konečnom dôsledku nájdené vozidlo Grand Cherokee. Podľa jeho názoru bola účelovo z tejto navigácie vyňatá trasa 95 m, ktorá sa mala nachádzať pár metrov od miesta, kde bolo nájdené hľadané vozidlo, dva mesiace po skutku a vo vzdialenosti 19 km od miesta činu a nedáva žiadny súvis zo spáchania skutku. Jediné spojenie s touto navigáciou a lúpežou je, že trasa bola vytvorená v deň lúpeže. Z úradných záznamov z polície vyplýva, že po lúpeži boli vytvorené policajné zátarasy, boli prehľadané všetky trasy úniku, teda aj tá trasa, ktorá je v navigácii, avšak vozidlo JEEP nájdené nebolo. Je nepravdepodobné, že by vozidlo po dvoch mesiacoch po skutku nevidel alebo nenašiel. Takisto navigáciu, ako dôkaz, spochybňuje z dôvodu, že v tomto kraji vyrástol a pre pohyb a orientáciu v tomto prostredí nepotrebuje žiadnu navigáciu. Takisto kľúčový dôkaz, ktorý má preukazovať jeho účasť na skutku, je pachová stopa zaistená na mieste činu a jej porovnávanie so vzorkou, ktorá bola odobratá. Je zadokumentované, že stopa bola na mieste činu odobratá po dvoch hodinách po skutku a je zrejme, že počas tejto doby sa v banke pohybovalo viacej ľudí. K tomuto úkonu nebol prizvaný jeho obhajca a preto sa ho nemohol zúčastniť, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu. V tomto smere poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu Košice a nález Ústavného súdu, ktoré rozhodnutia pripojil k odvolaniu ako prílohy. Z tohto dôvodu tento dôkaz považuje za nulitný a nemôže byť použitý v jeho neprospech a nemožno na neho ani prihliadať. Namieta, že navyše z tohto úkonu nebol vykonaný ani obrazový záznam ani podrobný popis, ako sa pes správal pri identifikácii zaistenej stopy. Argumentoval, že žiadnou chemickou ani inou expertízou sa nedajú pachy zdefinovať, zatriediť a rozlíšiť, preto ak pes vykonávajúci porovnávanie pachových stop narazí na jednu zhodnú molekulu zo zhluku molekúl, ktoré vytvárajú pach, vyznačí zhodu. Tento je tento dôkaz len nepriamy, ktorý ako sám o sebe nemôže slúžiť na uznanie viny. Preto záver súdu, že je to kľúčový dôkaz, je nesprávny. Porovnávanie pachových stôp bolo vykonané nesprávnym a nezákonným spôsobom, porovnanie vykonal služobný pes Festa, ktorý nemal na takýto úkon príslušný certifikát a psovod vykonal porovnanie so psom na vôdzke, teda nevykonal ho samostatne, čo je neprípustné. Ako uviedol svedok Z. porovnávanie pachových stôp vykonával sám, bez prítomnosti inej osoby, teda vedel pri porovnávaní, kde sa táto stopa nachádza, čo je v rozpore s inštrukciou Ministerstva vnútra, podľa ktorej o tejto skutočnosti psovod nesmie vedieť. Postupom prokurátora na hlavnom pojednávaní, tento nepriamo uznal nezákonnosť a nepoužiteľnosť tohto dôkazu, keď pripustil možnosť zopakovať takýto úkon, čo súd zamietol, pričom súd tento dôkaz označil ako kľúčový a dokonca priamy. Jeho pachová stopa za účelom porovnávania bola použitá 12 krát, pričom je z dokazovania zrejme, že pri prvom otvorení konzervy dochádza k jej kontaminácii a preto toto porovnávanie je neopakovateľné a táto pachová stopa by sa už pri porovnávaní nemala použiť. Z praxe vyplýva, že táto pachová stopa sa používa viac krát a dochádza k jej kontaminácii. Jej opakované použitie a starnutie ju spochybňuje ako dôkaz. V jeho prípade boli pachové stopy zaistené na mieste činu a staré asi tri roky. Už aj z tohto dôvodu nesúhlasí so záverom súdu, že tento dôkaz ho jednoznačne usvedčuje. V ďalšej časti poukázal na tú skutočnosť, že súd nezobral do úvahy závery

znaleckého posudku znalca z odboru antropológia I. I. P., PhD., ktorý uviedol, že muž č. 3 pri skutku VÚB v Modre z roku 2012, je s vysokou pravdepodobnosťou iný muž, ako páchatel' označený ako muž č. 1 v Smoleniciach v roku 2013, čo je v priamom rozpore s porovnávaním pachových stôp pri týchto skutkoch. Dôkazy na základe ktorých ho odsúdil súd prvého stupňa, sú dôkazy nepriame a teda ich vykonanie sa musí vykonať nespochybniteľným spôsobom, čo však v jeho prípade nebolo. Od začiatku vyšetrovania sa pracovalo s dôkazmi nepriamymi, vykonávanými, nepravdivými a zmanipulovanými, založených len na indíciách vytvorených v prípravnom konaní. Na preukázanie jeho viny súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu, navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť o spáchaní žalovaného skutku, konkrétnou osobou. V jeho prípade tak nebolo, počas celého konania nebol v jeho neprospech produkovaný žiadny priamy dôkaz a nebol produkovaný ani nepriamy dôkaz, ktorý by zakladal dôvody na jeho odsúdenie. Preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho spod obžaloby.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava v písomných dôvodoch odvolania podané v neprospech obžalovaného I. a to proti výroku oslobodzujúcej časti rozsudku a aj proti výroku o treste odsudzujúcej časti rozsudku uviedol, že je potrebné v predmetnej trestnej veci poukázať na vykonané rozsiahle a komplexné dokazovanie ako v prípravnom konaní, tak aj v konaní pred súdom, že boli vykonané do úvahy prichádzajúce dôkazy a prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní veľmi precízne a správne sa vysporiadal aj s ich procesnou použiteľnosťou. V plnom rozsahu sa pridržiaval záverečnej reči zo dňa 25.08.2016, kde poukázal na jednotlivé východiskové dôkazy a rozhodujúce súvislosti. Aj napriek vyššie konštatovanému, komplexne vykonanému dokazovaniu má za to, že odvolaním napadnutej oslobodzujúcej časti rozsudku okresný súd dospel k nesprávnym právnym záverom. Pripustil, že v predmetnej veci neexistujú priame dôkazy vo forme svedeckých výpovedí, ktoré by usvedčovali obžalovaného z účasti na lúpežných prepadoch, avšak nemenej za dôležité označil nepriame dôkazy, ktoré vo svojom súhrne vytvárajú neprerušovanú reťaz dôkazov preukazujúcich vinu obžalovaného zo žalovaných skutkov. Za dôležité označil, že všetky žalované skutky boli spáchané rovnakým spôsobom aj s prihliadnutím na uvedené je preto potrebné na všetky skutky sa pozerať súhrne a nie jednotlivo. Okresný súd vo svojom odôvodnení v zásade nepoprel, že má preukázanú participáciu obžalovaného I. aj na skutkoch 1/ až 3/, z ktorých ho napokon oslobodil. Pri skutku v bode 1/ poukázal na zaistenú pachovú stopu, ktorá pri porovnávaní vyšla v zhode s porovnávacou pachovou stopou obžalovaného I.. S prihliadnutím na uvedený dôkaz, že obžalovaný sa nachádzal v prepadnutej pobočke a uvedená stopa bola zaistená v krátkom časovom slede po samotnom skutku, z miesta, kde sa nachádzal jeden z maskovaných páchatel'ov, má za to, že je dostatočne preukázané, že sa obžalovaný J. I. priamo podieľal aj na tomto lúpežnom prepadaní. V prepadnutej pobočke banky bola zaistená aj ďalšia pachová stopa, ktorá bola stotožnená s D. X.. Navyše znalcom antropológom pri skutkoch 1/ až 3/, ako jeden z maskovaných páchatel'ov bol jednoznačne identifikovaný D. X.. Z dokazovania jednoznačne vyplýva, že v obdobiach medzi skutkami prebiehala intenzívna telefonická komunikácia medzi obžalovaným I. a X., na ktorú výlučne používali špeciálne SIM karty, ktoré neboli registrované na ich mená, pričom táto komunikácia je podrobne zadokumentovaná v skutkoch 2/ a 3/ obžaloby a týka sa zabezpečovania motorových vozidiel, použitých pri týchto skutkoch. Iná je dôkazná situácia pri skutku 3/ obžaloby, kde na mieste činu nebola zaistená žiadna pachová stopa, ktorá by pri porovnávaní bola v zhode s porovnávacou pachovou stopou obžalovaného I.. Takáto stopa bola zaistená u D. X., čo ho stotožňuje s páchaním tohto skutku. V kontexte podrobne rozobratou telekomunikačnou prevádzkou mobilných čísiel používaných obžalovaným I., D. X. a neznámym páchatel'om dospel k záveru a presvedčeniu, že práve obžalovaný I. sa priamo podieľal na lúpežnom prepadaní pobočky banky v Senci. V prípade, že sa odvolací súd s uvedenou argumentáciou nestotožní, dal do pozornosti, podrobne zadokumentované skutočnosti ohľadne kúpy motorového vozidla Subaru Impreza, ktoré bolo použité pri úniku z miesta činu. Je toho názoru, že dostatočným spôsobom bolo preukázané, že toto vozidlo zabezpečovali obžalovaný I. spolu s D. X., pričom s prihliadnutím na skutky v bodoch 1/ až 2/, ktoré mu časovo predchádzali, je zrejme, že menovaní si boli plne vedomí, za akým účelom motorové vozidlo zabezpečujú. Z tohto vyplýva účasť obžalovaného I. na skutku minimálne vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., zabezpečením uvedeného motorového vozidla, ako to vyplýva zo skutkovej vety.

S výrokom odsudzujúcej časti rozsudku, ako aj jej odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil, ale nestotožnil sa s uloženým trestom za uvedený skutok, ktorý považuje za neprimerane nízky. Vzhľadom

k oboznámeným listinám, ohľadne registra trestov a priestupkov u obžalovaného I., nestotožnil sa s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., že viedol pred spáchaním skutku riadny život a teda u neho prevažujú priťažujúce okolnosti. Rovnako za potrebné považuje vziať do úvahy aj samotnú závažnosť žalovaného skutku, pričom násilím a hrozbami donútil zamestnancov k spolupráci k otvoreniu trezoru, za prítomnosti ďalších osôb, klientov banky, ktoré skutočnosti sa mali premietnuť aj do výšky trestu, minimálne v polovici trestnej sadzby.

Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v oslobodzujúcej časti a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec v zrušenej časti na nové prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava I a podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušiť napadnutý vo výroku o treste a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť tak, že odsúdi obžalovaného J. I. k trestu odňatia slobody v trvaní 13 rokov so zaradím do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

K podanému odvolaniu obžalovaného J. I. sa prokurátor písomne vyjadril, že má za to, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, nakoľko v ňom nepoukazuje na žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa okresný súd pri svojom rozhodovaní nezaoberal a riadne nevysporiadal. V odvolaní len opätovne rekapituluje skutočnosti namietané počas celého trestného konania a zhrnuté do záverečnej reči. K predloženým oslobodzujúcim rozsudkom Krajského súdu Košice a Najvyššieho súdu SR obžalovaný účelovo vytrhol z kontextu jednotlivé pasáže, ktoré sa hodia do jeho obhajoby. V tejto súvislosti dal do pozornosti uznesenie vyšetrovateľa PZ, Národnej kriminálnej agentúry, kde bolo ďalším osobám vznesené obvinenie, v nadväznosti na citované rozhodnutia, kde došlo k vzneseniu obvinenia v súvislosti s poskytnutím falošného svedectva (alibi) a preto v týchto veciach bude práve možné očakávať obnovu konania. Má za to, že s poukazom k uvedeným skutočnostiam, kedy sa zásadným spôsobom spochybňuje vierohodnosť obhajobných tvrdení, rovnako sa rozhodným spôsobom mení aj význam hodnotenia jednotlivých, do spisu založených dôkazov. Preto je toho názoru, že nemožno prihliadať na predložené súdne rozhodnutia v tejto trestnej veci a navrhol podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava uviedol, že sa pridriava písomne podaného odvolania, ako aj všetkých písomností, ktoré prokuratúra predložila a navrhol, aby krajský súd rozhodol v súlade s návrhom, ktorý podal v písomnej forme svojho odvolania.

Obhajca obžalovaného JUDr. Ladislav Kuruc poukázal na písomné dôvody odvolania, v ktorých rozviedol dôvody, pre ktoré napáda prvostupňový rozsudok vo výroku o vine, pričom upriamil pozornosť na námietku, ohľadne pachovej stopy a vyhodnotenia tohto dôkazu okresným súdom, keď primárne namietol, že táto pachová stopa bola zabezpečená, resp. porovnávaná bez prítomnosti obžalovaného a obhajcu a preto predložil aj rozhodnutia Krajského súdu Košice a Ústavného súdu Českej republiky, kde je táto situácia presne riešená. Uviedol, že pachová stopa je nepriamy dôkaz a pri určovaní tejto pachovej stopy bol jeden pes, ktorý nemal certifikát, bol pri ňom psovod, čo je neprípustné a navyše bol na vôdzke. Poukázal aj na možnú kontamináciu pachovej stopy od iných osôb. Namietal aj znalecký posudok antropológa s tým, že súd odmietol vykonať dôkaz, aby bol do konania pribratý znalec z odvetvia antropológie a v spisovom materiáli sa nachádza len dôkaz, že s vysokou pravdepodobnosťou obžalovaný I. ani v jednom prípade nie je osobou, ktorá bola pri lúpeži. Telefonická komunikácia medzi obžalovaným I. a X. nemôže slúžiť ako priamy dôkaz s tým, že sa v podrobnostiach odvolal na podrobne rozobraté odvolacie námietky a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine a obžalovaného J. I. spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný J. I. uviedol, že je nevinný, že sa skutku nedopustil a nemá ani vedomosť o skutkoch.

Krajský súd v Bratislave podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava a obžalovaného J. I. nie sú dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na

chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. Tr. por., takéto však v prejednávacom prípade zistené neboli.

Krajský súd v Bratislave primárne vyššie uvedeným postupom zistil, že odvolanie proti rozsudku senátu Okresného súdu Bratislava I podali procesné strany na to oprávnené (§ 307 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por.), proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli a urobili tak v lehote ustanovenej v zákone (§ 309 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V zmysle 12. odseku toho istého zákonného ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykoval dôkladné dokazovanie výsluchom obžalovaného J. I., následne v určených termínoch hlavných pojednávaní 11.04.2016, 12.04.2016, 13.04.2016, 20.05.2016, 27.06.2016, 22.08.2016 vykonal dokazovanie na hlavných pojednaniach, ktoré dokazovanie bolo ukončené dňa 25.08.2016 a následne 30.08.2016 bol vyhlásený predmetný rozsudok. V týchto určených termínoch hlavných pojednávaní vypočul súd svedkov R., R. O., L. Q., Y. P., D. E., E. Y., S. K., E. J., Y. E., F. D., Y. D., Y. Z., X. V., K. B., B. Q., R. P., Y. L., O. I., R. L., J. J., J. L., K. Y., R. J., I. R., E. B., R. Q., E. Q., Q. Jankovú, R. Z., O. Y., Bc. N. Z., R. Y. T., S. R. K., E. I. I. P., za splnenia zákonných podmienok boli prečítané svedecké výpovede R. H., Y. T., T. T., E. V., R. H., Y. T., pričom svedkovia J. I., D. I. a L. I. na hlavnom pojednávaní, ako rodinní príslušníci obžalovaného využili svoje právo a nevypovedali a oboznámené boli aj všetky listinné dôkazy v predmetnej trestnej veci.

Pri plnení revíznej povinnosti tak odvolací súd zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo ustálené na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo odrazom prípravného konania, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti, ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Tr. por., podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia odvolaniami napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke rozhodovania o vine, resp. nevine. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu a na tieto odkazuje, bez potreby ich ďalšieho opakovania.

Súd prvého stupňa vykonal totiž všetky dostupné dôkazy nevyhnutné pre rozhodnutie, riadiac sa pritom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť.

Odvolací súd pritom nezistil dôvody na opakovanie vykonaných dôkazov, resp. vykonávanie ďalších dôkazov, teda doplnenia dokazovania.

K odvolacím dôvodom obžalovaného, že orgány činné v trestnom konaní zobrali do úvahy len dôkazy vyznievajúce v jeho neprospech a vôbec neprihliadali na dôkazy, ktoré boli vykonané v jeho prospech, resp. sa s nimi vôbec nevysporiadal, odvolací súd vyhodnotil ako neopodstatnené, nakoľko sa nezakladajú na pravde a sú v rozpore s rozsahom vykonaného dokazovania ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní. Už počas prípravného konania orgány činné v trestnom konaní,

vzhľadom na obhajobu obžalovaného J. I. mu umožnili, aby sa obžalovaný podrobil v prvom rade hlasovej skúške - porovnávanie hlasu, ktorú skúšku obžalovaný odmietol. Vzhľadom na prítomnosť svedkov a komunikáciu počas lúpežných prepádov, práve takýto dôkaz by mohol prispieť k objasneniu viny alebo neviny obžalovaného. Takisto obžalovaný J. I. odmietol vykonať skúšku porovnania písma a odmietol sa podrobiť antropologickému skúmaniu, vzhľadom na vyjadrenie znalca antropológa Doc. RNDr. Radoslava Beňuša, PhD. z odboru antropológia, ktorý bol taktiež vypočutý na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní vypracoval aj znalecký posudok z odboru antropológia. Tento sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že u obžalovaného našiel určité antropologické zhody s páchatelom pri lúpežiach v Modre a Smoleniciach, avšak pre absolútnu istotu by potreboval vykonávať porovnávacie merania obžalovaného J. I.. Takýto úkon však obžalovaný jednoznačne odmietol. Je zrejmé, že sám obžalovaný, vzhľadom na jeho obhajobné tvrdenia, že skutku sa nedopustil, neumožnil orgánom činným v trestnom konaní počas prípravného konania vykonať dôkazy, ktoré by mohli v konečnom dôsledku smerovať v jeho prospech. Pokiaľ obžalovaný namietal, že záver súd o jeho vine vychádzal len nepriamych dôkazov a to z telefonických hovorov, s nimi spojeného vlastníctva telefónnych čísiel, ktoré mal užívať on alebo X., používania GPS navigácie a ako kľúčového dôkazu z porovnania pachových stôp, odvolací súd dodáva, že už prvostupňový súd dôkaznú situáciu v tomto smere podrobne rozobral v odôvodnení rozsudku, ktoré si odvolací súd plne osvojuje a v podrobnostiach naň poukazuje. Je pravdou, že vina obžalovaného bola ustálená hlavne reťazou nepriamych dôkazov, ktoré však tvoria súhrnnú a ničím neprerušovanú reťaz dôkazov, na základe ktorých bola práve vina obžalovaného zo skutku lúpeže banky v Smoleniciach, dostatočne preukázaná. Na tom nemení nič ani tá skutočnosť, že neexistuje ani výpoveď očitého svedka, ktorý by obžalovaného priamo zo spáchania skutku usvedčoval, napokon páchatel skutku bol maskovaný. Tvrdenia obžalovaného v odvolaní považuje odvolací súd za vytrhnuté z celkového kontextu usvedčujúcich dôkazov, ktoré obžalovaného usvedčujú. Zo zápisnice z domovej prehliadky vyplynulo, že obžalovaný J. I. bol oboznámený s dôvodom, pre ktoré sa vykonáva domová prehliadka a súčasne bol oboznámený, aké veci budú pri domovej prehliadke hľadané a s čím majú súvis. Podľa jeho vyjadrenia, ktoré je súčasťou tejto zápisnice je zrejmé, že obžalovaný uviedol, že žiadne z hľadaných vecí sa v jeho obytných priestoroch nenachádzajú. Pri tejto domovej prehliadke, okrem iných vecí, boli zaistené GPS značky Garmin Dakota 20 a SIM karty O2, nerozbalené balíky, obálky na 18 telefónnych čísiel, a dva obaly SIM karty, rozbalené bez SIM kariet a jeden rozbalený so SIM kartou. Pri prevzatí odobratých vecí políciou obžalovaný J. I. sa k vlastníctvu uvedených vecí žiadnym spôsobom nevyjadril až následne, keď bol obvinený D. X. pre políciu nedostupný a bol vylúčený na samostatné konanie, uvádzal, že GPS navigácia patrí vlastne D. X., od ktorého ho mal požičanú za tým účelom, že sa jeho deti hrali na tejto navigácii počítačové hry. Vzhľadom na obhajobu obžalovaného J. I., mu bolo súdom umožnené, aby boli preverené svedeckými výpoveďami, ktorých svedkov mal uviesť práve obžalovaný I. a súd ich mal vypočuť na hlavnom pojednávaní. V konečnom dôsledku takýchto svedkov obžalovaný ani neuviedol a preto súd ich ani nemohol preveriť. K námietke obžalovaného, že orgány činné v trestnom konaní vyhodnocovali dôkazy iba v jeho prospech, nakoľko sám ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní, nebolo možné preveriť jeho obhajobné návrhov, súdu neuviedol a neoznačil svedkov, ktorí by mali potvrdzovať ním uvádzané skutočnosti. V podstate treba konštatovať, že svoju obhajobu prednášal len ako reakciu na produkované dôkazy, ktoré svedčia v jeho neprospech. Aj tvrdenie obžalovaného, že telefónne číslo, ktoré je spájané s kúpou motorového vozidla JEEP Grand Cherokee je spájané s jeho osobou, že toto patrilo obvinenému D. X. a že telefón si od neho len požičal, považuje aj odvolací súd za nelogické, práve v kontexte zadokumentovaných dôkazov, najmä pokiaľ ide o množstvo zadokumentovaných telefónnych prístrojov a SIM kariet, ktoré boli zadovážené z predajne, kde pracovala práve jeho manželka, teda v spoločnosti O2 Slovakia, buď na odcudzené alebo stratené osobné doklady, resp. zaevidované na tretie osoby, bez ich vedomosti, ako bolo dokazovaním preukázané. Takéto telefónne SIM karty boli zadovážené v tejto spoločnosti aj v iných lokalitách Slovenska, pričom telefónne čísla a komunikácia obžalovaného s D. X., v čase pred spáchaním skutku a pri kúpe motorového vozidla, jednoznačne obžalovaného spája s predmetnou prejednávanou trestnou činnosťou. Preto aj senát odvolacieho súdu vyhodnotil obhajobné tvrdenia obžalovaného, v kontexte vykonaných dôkazov, za nelogické a vytrhnuté z kontextu, s poukazom na správne dôvody napadnutého rozsudku a podrobne rozobratú túto komunikáciu prvostupňovým súdom. Napokon tvrdenie obžalovaného je aj v rozpore s písomným vyjadrením jeho záverečnej reči na hlavnom pojednávaní, kde uvádzal, že telefónne číslo XXXX XXX XXX je registrované na Y. L., že z neho volal dva krát a mal ho požičané od X. a neskôr uviedol, že uvedené telefónne číslo registrované na Y. L. mal používať, pričom uvádza, že toto telefónne číslo nepoužíval ani on ani X., to nie je pravda. Na jednej strane tvrdí, že telefónne číslo vôbec nepoužíval ani on ani X. a v predchádzajúcom vyjadrení uvádza, že ho použil iba dva krát.

Obžalovaného priamo spája s týmto skutkom aj vozidlo Jeep Grand Cherokee spolu s nájdenou navigáciou v jeho obydli, ktorá bola zaistená pri domovej prehliadke. Je preukázané, akým spôsobom bolo vozidlo Jeep Grand Cherokee zaobstarané aj podľa telefonického komunikácie a zachyteným telefonických číslach. Nič na tom nemení ani tá skutočnosť, že predávajúci obžalovaného neopoznal pri rekognícii. Toto vozidlo v čase lúpeže opisuje vo svojej výpovedi svedok Y. E., ktorý toto vozidlo spozoroval pred pobočkou VUB banky v Smoleniciach, ktorý spozoroval lúpež v tejto banke, videl osobu v zelenom plášti so samopalom a predmetné vozidlo stálo pred bankou, bolo naštartované a sedela v ňom ďalšia osoba. Podľa popisu tohto svedka, ktorý videl osobu v zelenom plášti treba poukázať aj na tú skutočnosť, že zelený plášť sa našiel aj pri domovej prehliadke otca obžalovaného. K spáchaniu skutku lúpežného prepadnutia VUB banky v Smoleniciach došlo dňa 30.05.2013 v čase o 13.30 hod, pričom zaistené GPS zariadenie bolo podrobené znaleckému skúmaniu z odboru informatika z ktorého je zrejmé, že toto zariadenie si nastavuje dátum a čas automatickým spôsobom pri kontakte predmetného GPS zariadenia so satelitmi. Užívateľ nie je schopný nastaviť manuálne dátum a čas, toto sa deje automaticky synchrónne pri napojení na elektrickú energiu. Následným spracovaním súradníc boli spracované vizuálne trasy uložené v GPS zariadení, boli vytvorené fotografické pohľady a mapy aby boli znázornené počiatkové a konečné trasy, ktorú užívateľ prešiel. Analýzou týchto trás bolo zistené, že v deň lúpeže 30.05.2013 sa v čase 14.11.53 hod. nachádzalo v blízkosti miesta, kde bolo nájdené v ťažko prístupnom mieste motorové vozidlo Jeep Grand Cherokee Laredo, ktoré bolo nájdené 20.07.2013. Toto vozidlo bolo zakúpené od svedka Q., ktorý pri rekognícii opoznal ako jedného z možných kupujúcich D. X., s ktorým bol obžalovaný jednoznačne v kontakte. Previerkou únikovej trasy a nálezom vozidla bolo jednoznačne preukázané, že od miesta lúpeže po miesto nálezu vozidla trvala jazda po tejto trase približne 35 až 40 minút, čo zodpovedá údajom, ktoré boli vyťažené zo zariadenia GPS, ktoré bolo zaistené v rámci domovej prehliadky.

V ďalšej časti odvolacích dôvodov, ktorými obžalovaný namietal dôkaz, ktorý ho má spájať s lúpežou a to vzhľadom na zaistenú pachovú stopu z miesta činu porovnaná s pachovou stopou, ktorá mu bola odobratá, ako aj že bola odobratá po dvoch hodinách po skutku, nakoľko sa počas tejto doby v banke nachádzalo a pohybovalo viaceru ľudí, mohlo dôjsť k jej kontaminácii. Tieto námietky obžalovaného odvolací súd považuje za nedôvodné a vytrhnuté z celkového kontextu postupu pri zaobstaraní a použití tohto dôkazu. Zaistená pachová stopa z miesta činu z priestoru VUB banky v Smoleniciach bola ustálená, že patrí obžalovanému J. I. a na jej výpovednú hodnotu nemá žiadny vplyv, že bola zaistená po dvoch hodinách. Z výpovede svedkyne E. bolo preukázané, že práve v tomto priestore, odkiaľ bola pachová stopa zaistená, sa s ňou v uvedenom priestore nachádzal len páchatel. Po skutku sa už na tomto mieste nenachádzali a nepohybovali žiadne iné osoby, ktoré sa pôvodne nachádzali v priestoroch banky, nakoľko miesto spáchania skutku bolo zaistené políciou a pachové stopy, podľa vyjadrenia znalca MVDr. Pavla Semana, ktorý vypracoval znalecký posudok z odboru veterinárstvo, odvetvie kynológia a kontradičným spôsobom vypočítaný aj na hlavnom pojednávaní, pri odbere pachových stôp z miesta činu lúpežných prepadnutí jednotlivých bánk, teda aj v Smoleniciach, boli dodržané nariadenia prezidenta policajného zboru o metóde vytvárania pachových konzerv, rovnako bolo dodržané nariadenie pri odbere porovnávacej pachovej stopy od obžalovaného J. I. zo dňa 20.02.2015, pričom podľa zápisnice z tohto úkonu sa ho mal zúčastniť aj obhajca obžalovaného. Napokon tento úkon žiadna z procesných strán ani nenamietala. Odvolací súd k námietke obžalovaného o možnej kontaminácii pri odoberaní pachovej stopy inou osobou uvádza, že špeciálne cvičený pes pre pachovú stopu, na mieste kde sa zdržiavala podozrivá osoba po dobu kratšiu ako 30 minút, môže označiť aj po niekoľkých hodinách a vec, ktorú určitá osoba nosí na sebe dokonca aj po niekoľkých rokoch. V predmetnej veci pachové konzervy boli otvorené len dva krát a bolo znalecky preukázané (MVDr. Pavla Semana a MVDr. Jany Freovej), že pri ich otvorení nedochádza k ich ovplyvneniu alebo kontaminácii a preto aj táto odvolacia námietka obžalovaného bola neopodstatnená.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že pachová stopa bola porovnávaná služobným psom Festa, ktorý nemal na takýto úkon príslušný certifikát, odvolací súd poukazuje na výpoveď príslušníka polície špecializovaného kynologického útvaru Banská Bystrica, Kpt. Bc. N. Z., že porovnávanie pachových stôp v prejednávanej príhode bolo vykonané dvomi služobnými psami a to psom Nuksia, ktorý má najvyšší certifikát, pracuje samostatne a až ďalší služobný pes bol Festa, ktorý mal nižší certifikát a preto tento mohol pracovať na vŕdzke. Napokon zákonnosť postupu porovnávania pachových stôp potvrdil aj znalec odboru kynológie na hlavnom pojednávaní MVDr. Pavel Seman, z výpovede ktorého jednoznačne vyplýva, že pri odbere a porovnávaní pachových stôp boli dodržané nariadenia prezidenta

PZ č. 10 z roku 1998 a že tento postup bol potvrdený aj nálezom Ústavného súdu ČR č. 4 ÚS 1998/15 z apríla 2016, ktorým bola spoľahlivosť služobných psov pri identifikácii pachových stôp taktiež potvrdená. Neopodstatnená bola aj odvolacia námietka obžalovaného, že neboli spolu s obhajcom prizvaní k porovnávaniu pachových stôp, čím namietal porušenie jeho práva na obhajobu s argumentáciou vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu Košice 3T/3/2003 (táto metóda má prvky rekognície a vyšetrovacieho pokusu, jedná sa o vyšetrovacie úkony, pri ktorých má právo zúčastniť sa obhajca a v štádiu vyšetrovania aj obvinený), nakoľko sa nejedná o zjednocovacie stanovisko Najvyššieho súdu SR, ide o individuálne rozhodnutie, v inej veci. Odvolací súd pritom dodáva, že porovnávanie pachových stôp možno prirovnať k znaleckej činnosti, pri ktorej sa riešia odborné otázky a napokon ani obhajca obžalovaného, prítomný pri odoberaní pachovej stopy od obžalovaného výslovne nežiadal, že sa chce zúčastniť tohto skúmania porovnávania pachových stôp, ktoré napokon vykonalo špecializované kynologické pracovisko a aj z technického hľadiska nie je ani možné, aby obhajca obžalovaného, resp. ďalšie osoby boli prítomné pri tomto úkone. Z výpovede kynológa Bc. N. Z. jednoznačne vyplýva, že bolo v sterilnom prostredí vykonaných päť opakovaní porovnávania pachových stôp s dvomi psami a zákonnosť tohto úkonu potvrdil aj znalec vypočítaný na hlavnom pojednávaní. Napokon takýto postup bol aj prejednaný rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR 5Tdo 41/2012 a 3Tdo 31/2015. Pokiaľ obhajca obžalovaného poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky IV ÚS 1098/15 z 20.04.2016, keby aj tento nález akceptovali súdy pri svojej rozhodovacej činnosti, pokiaľ sa týka metodiky vyhodnocovania pachových stôp, je potrebné podotknúť, že úkony vzťahujúce sa k tomuto procesu boli vykonané v súlade s platnými právnymi predpismi a nariadeniami prezidenta policajného zboru. Senát odvolacieho súdu zdôrazňuje, že zmena alebo zrušenie procesných predpisov, u ktorých dôjde prijatím neskoršieho zákona alebo rozhodnutím ústavného súdu platí vždy do budúcnosti, t.j. nemá spätnú účinnosť a nemôže sa uplatniť pri hodnotení prípustnosti dôkazov vykonaných skôr, v súlade s vtedy platnou a účinnou právnou úpravou. V danom prípade tento dôkaz bol zabezpečený v čase pred rozhodnutím Ústavného súdu Českej republiky a to v plne a v súlade s trestným poriadkom a preto sa tu v žiadnom prípade nemôže uplatniť retroaktivita, ktorá by spätne spôsobila nepriepustnosť použitia tohto zákona. Preto tento dôkaz je plne použiteľný aj v ďalšom štádiu trestného konania.

Napokon v posudzovanom prípade zaistená pachová stopa, ktorá stotožňuje obžalovaného zo spáchania uznaného skutku nie je ojedinelý a jediný dôkaz v predmetnej trestnej veci. K tomuto dôkazu pristupuje ďalšia nadväzujúca a logická reťaz dôkazov, ktoré sa navzájom dopĺňujú a vo svojom celku spoľahlivo preukazujú a usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, ktorého sa dopustil pri bankovej lúpeži v Smoleniciach dňa 30.05.2013 tak, ako správne na to poukázal už prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto dôkazy nevyvolávajú žiadnu pochybnosť o spáchaní žalovaného skutku obžalovaným J. I., ktorý navyše ani nevyužil priestor, ktorý mu prvostupňový súd poskytol na jeho obhajobné tvrdenia smerujúcich v jeho prospech. Bol mu poskytnutý dostatočný priestor na zabezpečenie svedkov, pre preukázanie jeho obhajobných tvrdení k zariadeniu GPS, ktoré ho spájajú s touto trestnou činnosťou, avšak týchto svedkov neoznačil a preto správne okresný súd jeho obhajobu v tomto smere ani nemohol preveriť. Napokon jeho obhajobná argumentácia a reakcia na dôkaznú situáciu spočívala len v tom smere, že sa ničoho nedopustil a je úlohou orgánov činných v trestnom konaní a súdov, aby mu vinu dokázali. A to sa pri predmetnom skutku aj podľa odvolacieho súdu stalo a preukázalo, ako správne už uviedol okresný súd, s ktorými úvahami sa plne stotožňuje aj odvolací súd, bez potreby opakovania rovnakých právnych úvah a záverov.

Súd I. stupňa preto správne ustálil, že žalovaný skutok v bode 2/ sa stal tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku a to na základe vykonaného dokazovania, v rámci ktorého bolo vyprodukovaných dostatok dôkazov, ktoré preukazujú skutkový stav a aj jednoznačne usvedčujú obžalovaného J. I..

Pokiaľ ide o zvyšné odvolacie námietky obžalovaného, senát krajského súdu uvádza, že nejde o nové obhajobné prednesy obžalovaného, nakoľko tieto uvádzal už pred prvostupňovým súdom, ktorý sa s nimi dostatočným spôsobom vysporiadal, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, s čím sa stotožňuje aj odvolací súd.

Správne teda postupoval súd I. stupňa, keď neuveril obhajobným tvrdeniam obžalovaného a tieto vyhodnotil ako nevierohodné a nepravdivé. Aj podľa názoru odvolacieho súdu. Na základe vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom, správne tento rozhodol, keď za žalovaný skutok zo dňa 30.05.2013 (bod 2/ obžaloby) uznal obžalovaného J. I. vinným, teda zhodne s obžalobou a tento skutok aj správne právne kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., nakoľko

obžalovaný J. I. spoločným konaním proti inému použil hrozbu bezprostredného násilia, v úmysle sa zmocniť cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, teda so zbraňou a spôsobil ním aj značnú škodu. Napokon aj v tomto smere prvostupňový súd dostatočne a presvedčivo odôvodnil rozsudok, s čím sa stotožňuje aj odvolací súd a preto naň v plnom rozsahu poukazuje.

Nepochybil prvostupňový súd ani v odsudzujúcej časti. Pri preskúmaní výroku o treste, odvolací súd dospel k záveru, že výrok o uložení trestu odňatia slobody podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j/, § 37 písm. f/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 11 (jedenásť) rokov je plne v súlade so zákonom.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 6 Tr. zák. tresty uvedené v § 32 <.. možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnúť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a príťažujúce okolnosti podľa 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Pri predmetnom zločine, v danom prípade obzvlášť závažnom, zákonodarca stanovil ukládanie trestu odňatia slobody od 10 rokov do 15 rokov. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, je potrebné vychádzať zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie

(výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 Tr. zák., pričom sledoval aj účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov s tým, že trest zároveň musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnuť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Na všetky tieto skutočnosti okresný súd prihliadal a správne uviedol aj všetky vykonané dôkazy súvisiace s výrokom o treste odňatia slobody a potom na ich podklade obžalovanému J. I. v súlade so zákonom uložil podľa § 188 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. § 36 písm. j/, § 37 písm. f/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, pri správnom ustálení rovnováhy príťažujúcich a poľahčujúcich okolností. S takto uloženým trestom sa stotožňuje aj odvolací súd.

V súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd aj pri zaradení obžalovaného pre výkon uloženého trestu, keď ho na výkon trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, nakoľko trest ukladal obžalovanému za obzvlášť závažný zločin lúpeže a ani odvolací súd nezistil žiadnu z podmienok pre zaradenie obžalovaného na výkon trestu s iným (miernejším) stupňom stráženia.

Správne okresný súd obžalovanému obligatórne uložil aj ochranný dohľad na dobu jedného roka, nakoľko bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora vo vzťahu k uloženému trestu, odvolací súd s poukazom už na vyššie uvedené dodáva, že pokiaľ namietal nesprávne ustálenie pomeru príťažujúcich a poľahčujúcich okolností u obžalovaného prvostupňovým súdom, keď uznal u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. teda, že viedol pred spáchaním skutku riadny život, nakoľko podľa jeho názoru obžalovaný už bol v minulosti dva krát súdne trestaný a aj bol prejednaný za priestupky, toto bolo taktiež nedôvodné. Podľa prokurátora mal súd obžalovanému ukladať trest pri prevahe príťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a týmto postupom mu mal byť uložený trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby. Odvolací súd uvádza, že v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák. je poľahčujúca okolnosť, ak obžalovaný pred spáchaním skutku viedol riadny život. Obžalovaný J. I. bol síce doposiaľ dva krát súdne trestaný, avšak v oboch prípadoch sa na neho hľadí, ako na netrestaného a posledný uložený trest mu bol pred vyše 18 rokmi. Preto, vzhľadom na časový odstup a spôsob života obžalovaného do spáchania skutku, nebránilo súdu priznať mu túto poľahčujúcu okolnosť. Pokiaľ ide o spáchané priestupky, ide o menšie dopravné priestupky, teda iného charakteru, ako predmetná trestná činnosť. Preto postup súdu pri ukladaní trestu obžalovanému v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák., pri tzv. remíze pomeru poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, bol v súlade so zákonom a uložený trest nie je neprimeraný.

V súlade so zákonom rozhodol súd prvého stupňa i v adhéznom konaní, keď podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného Jozefa Radiča nahradiť škodu poškodenej spoločnosti VÚB a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, riadne a včas uplatnenou a vo výške, z ktorej spôsobenia bol uznaný za vinného. Správne potom postupoval aj následne, keď podľa § 288 ods. 1 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodenú VÚB, a.s. na civilný proces, nakoľko obžalovaný bol ohľadne zvyšných nárokov na náhradu škody za príslušné skutky oslobodený tak, ako vyplýva z vyššie uvedeného. Napokon tento výrok ani nebol a ani nemohol byť napadnutý odvolaním zo strany poškodeného.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolacie námietky obžalovaného J. I. a prokurátora ohľadne uloženého trestu odvolací súd vyhodnotil za neopodstatnené.

K odvolaniu prokurátora krajskej prokuratúry smerujúceho voči oslobodzujúcej časti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, v bodoch 1/ a 3/, odvolací súd primárne poukazuje na odôvodnenie prvostupňového rozsudku, jeho oslobodzujúcej časti, s ktorými dôvodmi sa plne stotožňuje aj odvolací

súd. Aj podľa senátu krajského súdu je pravdou, že skutky lúpeží spáchaných dňa 02.11.2012 asi o 16.50 hod v Modre, a 21.11.2013 o 16.50 hod v Senci (body 1/ a 3/ obžaloby) vykazujú rovnaký modus operandi a dôkazy, ktoré boli k týmto skutkom vykonané a zaistené odôvodňujú dôvodné podozrenie, že aj týchto skutkov sa mohol dopustiť obžalovaný J. I., avšak nepostačujú na to, aby bol obžalovaný J. I. uznaný za vinného aj pre tieto skutky.

Ku skutku zo dňa 02.11.2012 v Modre bola zaistená pachová stopa obžalovaného J. I., taktiež tam boli zaistené aj stopy D. X. a medzi obžalovaným a X. bola zachytená aj intenzívna telefónna komunikácia, ktorá sa týkala zabezpečenia motorových vozidiel k týmto skutkom. Avšak samotná pachová stopa, ktorá je dôkazom, ale nemôže byť osamotený, bez ďalšej reťaze dôkazov, ktoré by obžalovaného usvedčovali zo spáchania trestnej činnosti. Ako usvedčujúci dôkaz nemožno použiť iba pachovú stopu, ktorá skutočnosť vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR. Súvis s touto činnosťou by musel byť podložený aj s ďalšími, buď priamymi alebo nepriamymi dôkazmi, na základe ktorých by bolo možné ustáliť jednoznačne vinu obžalovaného. Pri skutku zo dňa 21.11.2013 bolo preukázané, že pred jeho spáchaním taktiež došlo k telefonickému komunikácii medzi obžalovaným J. I. a D. X., ako aj ďalším neznámym páchatelom. Z dôkazov bolo preukázané, že obžalovaný J. I. spolu s D. X. mali zabezpečiť vozidlo Subaru Impreza, ktoré bolo použité pri úniku zo spáchania tohto skutku. Tieto skutočnosti, sami o sebe, vyvolávajú taktiež dôvodné podozrenie, že aj tohto skutku sa mohol dopustiť obžalovaný, avšak nebol zadovážený súhrn takých dôkazov, ktoré by tvorili neprerušovanú reťaz tak, aby bolo možné konštatovať, že aj tohoto skutku sa dopustil, nakoľko je možná aj iná alternatíva, že sa ho dopustil iný páchatel (páchatelia). Preto bez ďalších dôkazov k tomuto skutku, taktiež nie je možné preukázať, že sa obžalovaný J. I. podieľal aj na tomto skutku tým, že zabezpečil motorové vozidlo, vo forme pomoci v zmysle § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. Pre nedostatok dôkazov sa nepodarilo preukázať jeho vinu, resp. jeho účasť na tomto skutku, teda že mal vedomosť o použití uvedeného vozidla na páchaní skutku. Prvostupňový súd nakoniec vo svojom odôvodnení rozsudku dôkaznú situáciu dôkladne rozobral, vykonal všetky potrebné dôkazy a tieto aj správne vyhodnotil.

Jednou zo základných zásad nášho právneho poriadku je zásada „in dubio pro reo“, ktorá vychádza z princípu prezumpcie neviny. V praxi to znamená, že záver o vine páchatela musí byť postavený na skutkovom stave, o ktorom nie sú žiadne pochybnosti. Akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia, sám osebe, nestačí k tomu, aby mohol tvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok súdu. V posudzovanej veci bol preto postup súdu prvého stupňa v oslobodzujúcej časti správny, keď vzniknuté pochybnosti vyložil v prospech obžalovaného. Len na základe zadovážených osamotených nepriamych dôkazov, preto súd nemohol založiť odsúdenie obžalovaného J. I., aj vzhľadom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej ak zostanú vyčerpané všetky možnosti smerujúce k spoľahlivému zisteniu skutkového deja, nutné je jeho priebeh vykladať v prospech obžalovaného, s použitím zásady in dubio pro reo a neuznať obžalovaného za vinného. Aj podľa odvolacieho súdu práve táto situácia v posudzovaných dvoch prípadoch nastala, pričom súd nekonštatuje, že by obžalovaný J. I. sa nezúčastnil lúpežných prepadnutí v pobočkách bánk v Modre a v Senci (body 1/a 3/ obžaloby) a nespôsobil uvedenú škodu poškodenej VÚB a.s, ale konštatuje, že nebolo, mimo rozumné pochybnosti preukázané, že obžalovaný sa dopustil aj týchto dvoch skutkov a teda, že aj tieto skutky uvedené v obžalobe v bodoch 1/ a 3/ spáchal práve obžalovaný J. I.. Odvolací súd dodáva, že nedokázaná vina tu má pre obžalovaného rovnaké dôsledky, ako dokázaná nevina a len vysoký stupeň podozrenia, sám o sebe, nemôže vytvoriť spoľahlivý a zákonný podklad pre odsudzujúci výrok súdu, ktorý musí byť výrazom ľudsky dosiahnuteľnej istoty. Preto správne prvostupňový súd obžalovaného J. I. spod bodov 1/ a 3/ obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolacie námietky obžalovaného a prokurátora krajskej prokuratúry považuje odvolací senát krajského súdu za neopodstatnené a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, keď odvolania obžalovaného JN. a prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.